

Pelegrinatge a Jerusalem 7 i 8: Galilea de les sorpreses

Dc, 31/03/2010 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Pau i Bé

‘Un home baixava de Jerusalem a Jericó ...’ (Lc 10,30). Dimarts vam començar el dia amb una hora de meditació al desert de Judà, a mig camí entre Jerusalem (a més de 700 m sobre el nivell del mar) i Jericó (a més de 200 m sota el nivell del mar), just per on passa l’antiga ruta romana que uneix encara aquestes dues poblacions. La vista és impressionant: onades de turons sense cap arbre, avui encara coberts del verd fi que els han regalat les pluges, algun matoll petit, blauets i botons d’or. Al fons a mà dreta, com un dit fosc i llargarut, l’extrem nord de la Mar Morta (a més de 400 m sota el nivell del mar, el punt més baix de la superfície de la terra) i just al davant la muntanya de les Temptacions.

Camí de la Galilea hem deixat el desert enrera i la muntanya de Gerazim (el ‘lloc alt’ sagrat dels samaritans) a l’esquerra. Uns quants quilòmetres al nord, gir a l’esquerra de l’autobús i entrem a la vall de Jezrael que divideix Samaria i Galilea. La sorpresa ha estat gran de veure el canvi de paisatge i la manera com la irrigació gota a gota inventada pels israelians ha convertit els camps de Galilea en veritables jardins.

L’any 1948, en acabar la guerra àrab-israeliana, Natzaret era un poblet de menys de 400 habitants. Avui, amb més de 65.000 habitants, és la ciutat més important de la Galilea després que els israelians evacuessin vers Nazaret els habitants musulmans de més de 300 pobles i poblets de la regió per convertir-los en zones on només hi habiten jueus.

A Natzaret hi ha dues esglésies de l’Anunciació: l’ortodoxa i la catòlica. L’ortodoxa és, amb molt, la més bonica. Està construïda al voltant de l’antiga i única font de Natzaret, la font on cada dia anaven a buscar aigua les dones del poble, entre elles la Mare de Déu. Segons l’evangeli apòcrif de Jaume, l’àngel Gabriel es va aparèixer a Maria en primer lloc a la font i després a casa. Segons els evangelis canònics, l’Anunciació va tenir lloc a casa de Maria. L’església catòlica – una basílica monumental – està construïda sobre les runes d’una casa del s. I de Natzaret que des dels primers segles del cristianisme es venera com a casa de la Mare de Déu. L’atri de la basílica està decorat amb mosaics de tot el món dedicats a la Mare de Déu: el reverend Peterson ens ha volgut ensenyar el que a ell li agrada més i ha resultat ser el plafó de ceràmica fet a St. Benet de Montserrat (!).

A la nit, al soterrani de la casa d’acollida de les filles de Natzaret on ens allotgem, hem tingut la sorpresa més gran, en poder visitar les excavacions d’una antiga església dedicada a ‘l’home just’ construïda al voltant d’una casa del s. I que podria ser la casa on Jesús va viure amb els seus pares fins que Josep va morir. Al soterrani de la casa, una tomba de les que es tanquen fent rodolar una gran pedra rodona en perfecte estat de conservació. Podria ser la tomba de Josep, espòs de Maria, designat com a ‘home just’ als evangelis? Aquestes excavacions es troben

encara en estudi. Hem escoltat un fragment del diari de viatge del bisbe Arculf, del s. VII, en què descriu amb força detall una església en honor de Josep que coincideix amb la que hem visitat.

Dimecres: visita al llac Guenesaret (llac de Tiberíades o mar de la Galilea). No m'esperava - ni de lluny! - que fos tan bonic. Renovació de les promeses del baptisme en un revolt del riu Jordà on dos joves israelians preparaven la línia d'arribada d'una carrera de kaiacs, visita a la casa de Pere i la sinagoga de Cafarnaum, visita a la muntanya de les benaurances, a Tabgha i a l'Església de les Brases que commemora l'esmorzar que Jesús ressuscitat va preparar als seus deixebles. L'Església de les Brases també s'anomena Església del Primat de Pere, perquè va ser aquí que Jesús va demanar a Pere per tres vegades si l'estimava (Jo 21). Hem celebrat l'eucaristia a l'Església de les Brases i m'han demanat que prediqués l'homilia. Després ens hem remullat els peus al llac i hem emprès el camí de tornada cap a Jerusalem. El que més m'ha agradat? Els mosaics de Tabgha del s. V. La sensació que domina el cor? Que la visita a Galilea ha estat la visita a un lloc conegut i estimat, molt conegut i estimat.

Programa per demà dijous sant (1 d'abril): cerimònia del rentament de peus i eucaristia amb les diferents Esglésies cristianes que celebren al Sant Sepulcre (catòlics romans, grecs ortodoxos, coptes, etiòps i siríacs) i a la tarda amb els armenis que celebren a la seva catedral (la de St. Jaume). A la nit: vetlla al jardí de Getsemaní, a la muntanya de les oliveres. Demà tampoc no podré escriure a la nit perquè tornarem molt tard. Ja escriuré demà passat.

(la primera foto és de la vall de Jezrael i al fons a la dreta es veu el Tabor, la muntanya de la transfiguració; la segona foto és el mosaic bizantí del s. V que commemora a Tabgha el miracle de la multiplicació dels pans i els peixos)

